

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **CD Trade Group s.r.o.**, Malostranské náměstí 36/22, Praha, proti žalované: **Česká obchodní inspekce**, Gorazdova 1969/24, Praha, o návrhu na vydání opravného usnesení v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2020, čj. ČOI 29017/20/O100/1000/Kra/Št, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2025, čj. 15 A 45/2020-110,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci

[1] Rozsudkem ze dne 22. 9. 2022, čj. 15 A 45/2020-68, městský soud zamítl žalobu žalobkyně ve shora označené věci. Podáním ze dne 26. 6. 2024 žalobkyně navrhla, aby městský soud vydal opravné usnesení, neboť v rozsudku označil neexistujícího účastníka v podobě „Česká obchodní inspekce, Ústřední inspektorát“. Jedná se pouze o vnitřní orgán žalované. Podle žalobkyně jde o zjevnou nesprávnost v písemném vyhotovení rozsudku, která se týká označení účastníka v záhlaví. Městský soud zamítl návrh žalobkyně shora označeným usnesením.

2. Kasační stížnost, vyjádření žalované

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla usnesení městského soudu kasační stížností. Uvedla, že žádný účastník „Česká obchodní inspekce, Ústřední inspektorát“ neexistuje. Jedná

se pouze o vnitřní orgán žalovaného. Žalovanou je pouze Česká obchodní inspekce (ČOI), a proto je v záhlaví rozsudku zjevná nesprávnost, kterou je nutno odstranit opravným usnesením. Sám městský soud v opravném usnesení již správně označuje jako žalovanou ČOI (bez označení jejího orgánu). Městský soud nepoužil k označení žalované IČO, a to ani v původním rozsudku, ani v napadeném usnesení. Proto měl zjevně na mysli vnitřní orgán žalované (tedy „*nonsubjekt*“). Uvedená adresa je sídlem žalované i jejích vnitřních orgánů. Proto je třeba provést opravu, protože zjevná nesprávnost činí rozhodnutí nevykonatelným. Stěžovatelka navrhla, aby NSS změnil napadené usnesení a vyhověl jejímu návrhu, popř. aby usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[3] Žalovaná se ztotožnila se závěry městského soudu a navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[4] V replice stěžovatelka setrvala na svých námitkách a zdůraznila, že odhadování procesních záměrů žalobce a případné hodnocení jejich úspěšnosti nemůže být důvodem rozhodování o opravě zjevných nesprávností v rozhodnutí. Ty buď dány jsou, nebo ne. Nelze se ani zabývat pouze tím, zda se jedná pouze o chybu v psaní, protože důvodem vydání opravného usnesení je rovněž odstranění jiných zjevných nesprávností. Za takovou nesprávnost je dle názoru stěžovatelky považována i situace, v níž soud nesprávně označí účastníka řízení.

3. Právní hodnocení

[5] NSS nejprve posoudil formální náležitosti. Shledal, že kasační stížnost byla podána včas (§ 40 odst. 4, § 106 odst. 4 věta za středníkem s. ř. s.) a směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2006, čj. 6 Ads 99/2005-203).

[6] Návrh na vydání opravného usnesení je procesním návrhem stěžovatelky, který nepodléhá poplatkové povinnosti. Soudnímu poplatku tak nepodléhá ani kasační stížnost směřující proti usnesení o zamítnutí takového návrhu, a proto NSS nepožadoval jeho zaplacení (srov. body 10-11 rozsudku NSS ze dne 22. 4. 2022, čj. 5 As 262/2021-26). Ze stejného důvodu se zde neuplatní podmínka povinného zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.; stěžovatelka tedy nemusí být v tomto řízení zastoupena advokátem.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Podstatou kasační stížnosti proti usnesení o zamítnutí návrhu na vydání opravného usnesení je toliko otázka, zda městský soud postupoval správně, jestliže návrh stěžovatelky zamítl – tj. zda namítané chyby skutečně (ne)odpovídají chybám, které je možné opravným usnesením napravit (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2007, čj. 4 Ans 3/2006-123, č. 1177/2007 Sb. NSS).

[9] Podle § 54 odst. 4 s. ř. s. *předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.*

pokračování

K výkladu citovaného ustanovení městský soud přiléhavě poukázal např. na rozsudek NSS ze dne 3. 11. 2011, čj. 4 Ads 139/2011-400. Odkázat lze rovněž na bod 17 rozsudku NSS čj. 5 As 262/2021-26, podle něhož oprava výroku, resp. záhlaví rozhodnutí, přichází v úvahu pouze tam, kde je uveden údaj zjevně chybný a již na první pohled je zřejmé, že tato chyba byla způsobena např. nepozorností autora, aniž je nutné tuto chybu komplikovaně vyvracet či ji dokládat dalšími listinami apod.

[10] NSS souhlasí s městským soudem, že záhlaví rozsudku čj. 15 A 45/2020-68 žádnou namítanou nesprávnost neobsahuje. Označení žalované je srozumitelné a soudy jej takto používají (srov. např. rozsudky NSS ze dne 19. 10. 2021, čj. 6 As 81/2020-32, ze dne 31. 3. 2023, čj. 8 As 166/2021-41, či ze dne 12. 12. 2023, čj. 10 As 120/2022-31). Sama stěžovatelka v podané žalobě označila žalovanou jako „Česká obchodní inspekce, Ústřední inspektorát“.

[11] Takové označení není chybné, neboť ČOI se člení na Ústřední inspektorát a jemu podřízené inspektoráty mající územní působnost. Ústřední inspektorát rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí inspektorátu územního, jako tomu bylo i v nyní posuzované věci (srov. § 1 odst. 3, 5 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci). Přitom podle § 69 s. ř. s. je *žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla* (k tomu srov. též rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2008, čj. 1 As 45/2008-56).

[12] V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 s. ř. s.) není osoba žalovaného určena tvrzením žalobce, ale určuje ji zákon. Je tedy věcí soudu, aby v řízení jako s žalovaným jednal s tím, kdo skutečně žalovaným má být. Zvláštní usnesení o tom soud nevydává (§ 53 odst. 2 s. ř. s. *a contrario*; srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 10. 2004, čj. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS). Podstatné tedy je, aby v průběhu řízení bylo zřejmé, který správní orgán je žalovaný a s kým soud jedná.

[13] Proto nemůže být chybou, je-li žalovaný označen jako „Česká obchodní inspekce, Ústřední inspektorát“. Jinými slovy, označení žalovaného, z něhož plyne, že o odvolání stěžovatelky rozhodoval Ústřední inspektorát ČOI, je správné (a stejně tak postačí, je-li žalovaná označena pouze jako ČOI; podle NSS tím žádné pochybnosti o žalovaném správním orgánu – v kontextu dalších okolností této věci – nevznikají). Naopak v žádném případě nezpůsobuje vadu „*neexistujícího účastníka řízení*“, jak namítala stěžovatelka. Z odůvodnění rozsudku čj. 15 A 45/2020-68 je zřejmé, že o odvolání stěžovatelky rozhodl Ústřední inspektorát, který je funkční složkou ČOI. V průběhu řízení před městským soudem (až do podání návrhu stěžovatelky) nebyly vznášeny žádné pochyby o tom, které rozhodnutí a jakého správního orgánu je předmětem soudního přezkumu. Stěžovatelka ani nenamítala, že by byla v daném ohledu jakkoliv zkrácena na svých procesních právech. Pochybnosti o tom, kdo je žalovaným a s kým má soud jednat, nevznikly ani v řízení před NSS či Ústavním soudem (viz řízení vedené u NSS pod sp. zn. 2 As 262/2022 a u Ústavního soudu pod sp. zn. IV. ÚS 2510/23).

[14] Také zdejšímu soudu se argumentace stěžovatelky jeví jako účelová, resp. směřující k pokračování a prodlužování řízení před správními soudy. Tomu nasvědčuje i městským soudem zmíněná skutečnost, že stěžovatelka navrhla vydání opravného usnesení téměř dva

roky po pravomocném rozhodnutí soudu (a poté, kdy byla zamítnuta její kasační stížnost a odmítnuta ústavní stížnost).

[15] Lze tedy uzavřít, že městský soud jednal v řízení se správným žalovaným ve smyslu § 69 s. ř. s. a tomu odpovídalo i jeho označení v záhlaví. Městský soud postupoval správně, jestliže návrh stěžovatelky zamítl. Kasační námitka nesprávného postupu městského soudu není důvodná.

[16] Pro úplnost NSS poznamenává, že argument o tom, že městský soud v záhlaví rozsudku neuvedl IČO (a tedy měl zjevně na mysli vnitřní orgán ČOI), stejně jako argumenty o nevykonatelnosti správního rozhodnutí a adrese sídla stěžovatelka uplatnila poprvé až v kasační stížnosti, ačkoliv jí nic nebránilo uvést je již v řízení před městským soudem. Proto je NSS posoudil jako nepřipustné ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s.

4. Závěr a náklady řízení

[17] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[18] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalované nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec její běžné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 24. června 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu